

Društvo povjesničara umjetnosti Hrvatske (DPUH) održalo je 5. veljače 2014. godine u svom sjedištu u Zagrebu okrugli stol vezano uz izmjene i dopune Zakona o obnovi ugrožene spomenička baštine Dubrovnika.

Na temelju izlaganja i rasprave u kojoj su sudjelovali članovi DPUH-a, Društva konzervatora Hrvatske, hrvatskog odbora ICOMOS-a i stručna javnost usvojeni su sljedeći

ZAKLJUČCI

1. Prema ukupnim arhitektonskim i ambijentalnim vrijednostima grad Dubrovnik je nedvojbeno iznimni spomenik svjetske kulturne baštine. Ipak temeljnu identifikacijsku i simboličku vrijednost Dubrovniku daju njegove zidine. Gotovo da se može ustvrditi: zidine to su Grad i Grad su zidine. Dobro poznavanje i očuvanje grada Dubrovnika zahvaljujemo naraštajima povjesničara umjetnosti, arheologa, arhitekata, konzervatora i drugih domaćih i međunarodnih stručnjaka, jednako profesionalnih djelatnika, pozvanih i priznatih stručnjaka, ako i amatera, lokalnih entuzijasta i zaljubljenika u umjetnost, tradiciju i vlastiti identitet. Među svima njima posebno mjesto u tome združenom, višestoljetnom naporu ima *Društvo prijatelja dubrovačke starine* (DPDS).
2. Spajanjem tradicije i suvremenih konzervatorskih načela Društvo prijatelja dubrovačke starine već 60 godina brine o dubrovačkim zidinama. Sredstva koja su se prihvatljivom i održivom uporabom zidina prihodovala velikim su dijelom transparentno reinvestirana kako u njihovo očuvanje, tako i obnovu kulturne baštine na širem dubrovačkom području, od Konavala do Stona, a istraživanje, očuvanje i prezentiranje spomenika DPDS je provodilo temeljem suradnje sa drugim nadležnim institucijama Grada i države. Taj jedinstveni spoj građanske odgovornosti, visokih stručnih i etičkih načela te trezveno gospodarenje raspoloživim sredstvima postalo je temelj dosadašnjega uspješnog rada dubrovačkog Društva. Zahvaljujući, najvećim dijelom, upravo višegodišnjim naporima i rezultatima Društva odlukom Odbora za svjetsku baštinu UNESCO-a povijesna jezgra Dubrovnika je već 1979. godine, među prvim spomenicima i spomeničkim cjelinama u svijetu, uvrštena na Popis svjetske kulturne baštine.
3. Usvajanjem Konačnog prijedloga zakona o izmjenama *Zakona o obnovi ugrožene spomeničke baštine Dubrovnika*, (Sabor RH, 31. siječnja 2014), Vlada RH je u potpunosti razbaštinila Društvo te mu je oduzeto pravo na upravljanje i skrb o zidinama grada Dubrovnika. Takav postupak vlasti, kojim se jedna priznata i uspješna građanska udruga miče s pozornice skrbi o lokalnoj baštini imati će nesagledive i dugoročne posljedice kako za očuvanje spomenika kulture i to ne samo u Dubrovniku, već i u široj regiji, pa i u Republici Hrvatskoj. Uzimajući u obzir dosadašnji načinu raspolaganja sredstvima koje je grad Dubrovnik dobio temeljem prihoda od gradskih zidina, a posebice uvažavajući pojedine razloge zbog kojih je novi *Zakon o obnovi*

ugrožene spomeničke baštine Dubrovnika donesen izražavamo duboku zabrinutost zbog moguće privatizacije i komercijalizacije cjelokupnoga prostora Grada. Dakle upravo suprotno od onoga što se s ovim Zakonom, barem njegovim imenom, nastoji postići, jer ovim Zakonom postaje pitanje od koga je zapravo Dubrovnik ugrožen? Slobodno i jednostrano interpretirajući javni interes i javno dobro ovaj Zakon ne samo da ne poštuje dosadašnje rezultate i postojeće institucije koje su skrbile o zaštiti i očuvanju spomenika, već niti ne jamči dugoročni i održivi gospodarski, turistički i kulturni razvoj Dubrovnika i šire dubrovačke regije. Stvarajući novi model odnosa državne i lokalne vlasti prema civilnim udrugama i alternativnim oblicima javnih politika u očuvanju kulturne baštine, ovaj Zakon ujedno otvara mogućnost prelaska takve negativne prakse na daleko šira područja naše države ali i institucije uređenog građanskog društva. Konačno, ovaj Zakon svojim jednostranim aktom kojim se dokidaju postojeći ugovorene obaveze dvaju strana u pitanje dovodi pravnu sigurnost bilo kojeg pravnog subjekta, a posebno udruga civilnog društva. Kako on potencijalno onemogućava funkcioniranje društva u cjelini držimo ga i opasnim pravnim presedanom.

4. Imajući u vidu sve navedeno Društvo povjesničara umjetnosti Hrvatske, Društvo konzervatora Hrvatske i hrvatski odbor ICOMOS-a podržavaju Društvo prijatelja dubrovačke starine u nastojanju da se pravnim putem izbore za promjenu spornoga Zakona, te se ujedno odlučno zalažu za provođenje svih međunarodnih konvencija o zaštiti kulturne baštine, koji su na snazi i u hrvatskom zakonodavstvu i njihovo provođenje.

U Zagrebu, 5. veljače 2014.

Ur. br. 12-2014